

[Ellemann-Jensen]

skulle sælge ud af deres aktiebeholdning med store tab af arbejdspladser til følge, når man kommer med en så stram regel?

Askjær Jørgensen (FP):

Nu skal industriministeren ikke gå hjem og skrive i sin lommebog, at vi uden videre stemmer ja til dette, for så vil der komme en note ind, som ikke var korrekt.

Vores holdning er, at der overhovedet ikke skal være restriktioner med hensyn til, hvor meget investeringsforeninger må investere. Der skal overhovedet ikke være restriktioner med hensyn til, hvor meget PKA må investere, for det er private midler, så det skal lovgivningsmagten efter vores begreber overhovedet ikke blande sig i. Og hvis det er således, at der er erhvervsvirksomheder, der ønsker at sælge 90, 100 eller 50 pct. af deres virksomheder i form af aktier eller på anden måde til PKA, til investeringsforeninger eller til andre, mener vi så absolut heller ikke, at det er et lovgivningsanliggende; derfor er det, vi er interesserede i, noget, der lempes, og ikke noget, der strammes. Men der er flere aspekter i dette.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg erkender, hr. Dyremose, at jeg var lidt langt væk, da indgangsbønnen blev holdt. Det forhindrer mig ikke i fortsat at være af den opfattelse, at bortset fra indgangsbønnen var det, all right, lad mig lade være med at sige lidt klodset, men et stærkt behjertet forsøg på at få mig ud i en situation, som hr. Dyremose godt ved jeg ikke må befinde mig i.

Må jeg så have lov at sige, at jeg finder det overordentlig interessant, at de konservative, venstre og fremskridtspartiet gerne vil diskutere placeringsregler også på dette område, og det er jeg helt indforstået med. Vi plejer at gøre det i udvalget, og jeg gør det meget gerne i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om Danmarks Erhvervsfond.

(Lovforslag nr. L 137. Fremsat 24/2 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Risgaard Knudsen (S):

Den rammeforhøjelse, der indeholdes i lovforslaget, kan jeg anbefale.

Jeg forstår, at der ude i erhvervslivet er megen interesse for det foreliggende lovforslag, og det er meget forståeligt. Det er også et lovforslag, som man ser hen til – det forstår jeg ligeledes – med megen forventning ude omkring på arbejdsmarkedet. Jeg har også noteret mig, at man både i erhvervslivet og på arbejdsmarkedet forventer, at vi her i tinget forholdsvis hurtigt får dette lovforslag færdigbehandlet, og det skal vi gerne give tilsagn om at medvirke til fra socialdemokratisk side. I konsekvens heraf skal jeg heller ikke anmode om udvalgsbehandling.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe finder, at det er påkrævet at gennemføre en forhøjelse af løbsrammen fra de nuværende 30 til de foreslåede 50 mia kr. Vi vil medvirke til, at forslaget får en hurtig behandling, og jeg forstod, at den socialdemokratiske ordfører ikke ønskede nogen udvalgsbehandling. Vi har heller ikke noget specielt ønske herom, så vi kan såmænd også godt lade forslaget gå direkte til anden behandling.

Vi takker for den redegørelse, som findes i ministerens fremsættelse vedrørende indholdet af eksportkreditordningen og dennes udvikling gennem de senere år. Vi finder det logisk, at rådet søger at opnå balance mellem på den ene side indtægterne og på den anden side tab af administrationsomkostninger.

[Støtter]

ne over en periode på 25 år, altså fra oprettelsen i 1960 til og med 1985.

Vi kan tilslutte os industriministerens holdning på et andet punkt, nemlig at eksportkreditrådet fastholder en rimelig risikovillig indstilling ved behandling af ansøgninger om eksportgarantier og eksportkautionser. Vi er tilfredse med, at ministeren og eksportkreditrådet ikke lader sig lokke til en mere restriktiv politik trods de risikofyldte vilkår for eksporten.

Vi benytter lejligheden til at udtrykke glæde over eksportkreditrådets tilpasningsevne, når det drejer sig om at finde frem til nye eksportkreditordninger. Den særlig hurtigtvirkende garantiform, H-garantien, er et eksempel, som tjener andre administrationsgrene. Vi håber, at danske eksportkreditordninger og administrationen af dem fortsat kan holde trit med erhvervslivets behov og konkurrencen fra andre lande.

Ellemann-Jensen (V):

Venstre kan tilslutte sig lovforslaget. Vi finder heller ikke, at der er behov for udvalgsbehandling.

Rahbæk Møller (SF):

Socialistisk folkeparti finder, at eksportgarantiordningen er en fornuftig ordning, og vi kan derfor tilslutte os en udvidelse af garantirammen.

Jeg vil godt tilføje nogle bemærkninger om økonomien bag dette. Vi er enige med ministeren i, at ordningen på længere sigt skal hvile i sig selv, og vi er også enige i, at der ikke kan forlanges balance i de enkelte år; det er netop en af fordelene ved den statslige ordning, at der kan foregå en vis udjævning mellem gode og dårlige tider. Men når ministeren i fremsættelsestalen nævner, at ordningen skal balancere over en 25-årig periode, finder vi, at dette er et alt for langt tidsperspektiv. Ingen kan se 25 år ud i fremtiden og overskue markedsvilkårene til den tid; derfor finder vi, at ordningen bør balancere over en noget kortere tidsperiode.

Askjær Jørgensen (FP):

Vedrørende dette lovforslag ser vi ikke behov for udarbejdelse af ændringsforslag hverken i weekenden eller de følgende arbejdsdage. Vi finder, at de mennesker, de

institutioner i eksportkreditrådet, der administrerer dette, gør det så fornuftigt, at der ikke sker noget ved, at man har en rigelig kapital at disponere over. Man kan nok spørge, om der, når vi regulerede sidst i 1980, er behov for en regulering allerede nu igen. Jeg er ikke 100 pct. på det rene med, om det skyldes, at der er en større procentandel af eksporten, der har behov for hjælp i form af eksportkredit, eller det virkelig er, fordi inflationen løber så stærkt nu, for det er jo ikke længe siden, beløbet var på 22 mia kr. Vi mener naturligvis, at Danmark skal eksportere, og at vi skal eksportere meget. Der er også behov for, at vi får eksporteret alt det, vi skylder væk, så hvis det kunne lykkes at formå regeringen til at komme med en virkelig erhvervsvenlig politik, tror vi, der meget hurtigt vil være brug for yderligere en forhøjelse. Man kunne sige, at det skulle der gerne blive, for hvis vi skal ud af vor gæld, er det nødvendigt med en stærkt accelererende eksport, og det vil jo kræve garantier. Men lad os så tage den bid her.

Hahn (CD):

Industriministeren kan altid regne med det borgerlige centrum, når hans forslag går ud på at gavne erhvervslivet og dermed beskæftigelsen.

Forhøjelsen af statens garanti denne gang synes stor, når man betragter stigningerne over nogle år. Fra 1975 til 1980 skete der en stigning fra 15 til 22 mia kr. og i 1980 fra 22 mia til 30 mia kr. Den foreslåede stigning fra 30 til 50 mia kr. er der intet at indvende imod. Man må se garantien som en hårdt tiltrængt hjælp til erhvervslivet i den hårde konkurrence. Det drejer sig udelukkende om eksportkreditgarantier og kautionser til eksporterhvervene; der er ikke tale om tilskud. I virkeligheden er statens garanti måske endog alt for lille til trods for stigningen. Jeg vil på mit partis vegne tilsige vor støtte til lovforslaget.

Janne Normann (RV):

Jeg havde et enkelt spørgsmål til Danmarks erhvervsfond, men det kan sagtens stilles under almindelig del i udvalget, hvis det kan medvirke til, at forslaget går hurtigere igennem uden udvalgsbehandling. Vi giver tilslutning.

Industriministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke for en helt entydig positiv indstilling til lovforslaget og også for, at der var så stor en forståelse for betydningen af at få gennemført denne lovgivning, at der ikke blev fremsat ønske om udvalgsbehandling. Det er mit absolutte håb, at vi meget hurtigt kan få denne lovgivning på plads.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ninn-Hansen):

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om garantier for lån til bygning af mindre fragtskibe.
(Lovforslag nr. L 138. Fremsat 24/2 82).

Lovforslaget sættes til forhandling.

*Forhandling***Risgaard Knudsen (S):**

Også her er der tale om et lovforslag, hvortil der knytter sig betydningsfulde erhvervsinteresser og beskæftigelsesmæssige interesser. Det er meget forståeligt, at det foreliggende lovforslag er et forslag, hvorom interessen i høj grad samler sig hos de mindre værfter her i landet.

Jeg har også noteret mig, at der inden for værftsindustrien er ønske om, at også dette lovforslag må få en forholdsvis hurtig behandling her i tinget, og kan vi fra socialdemokratisk side medvirke hertil – hvad vi i øvrigt gerne vil – skal jeg samtidig over for den høje formand tilkendegive, at heller ikke her nærer vi fra socialdemokratisk side ønske om udvalgsbehandling.

Vi har noteret os, at rammen for garantier for lån til bygning af mindre fragtskibe bli-

ver fordoblet, og denne fordobling vil jeg gerne anbefale, ligesom jeg meget stærkt vil anbefale, om jeg så må sige, den smidiggørelse, der finder sted i selve lovens opbygning fra og med finansåret 1983, en smidiggørelse, som jeg ikke er tvivl om at man også vil hilse med tilfredshed i værftskredse.

Stetter (KF):

Den konservative gruppe kan stemme for en fordobling af garantirammen. Vi er indforstået med, at garantisummen for fremtiden fastsættes ved en tekstanmærkning til finansloven.

Vi kan støtte forslaget om at bryde med gratisprincippet, således at der fastsættes en præmie for udstedelsen af nye garantier. Vi havde naturligvis gerne set, at regeringen havde foretrukket at påbegynde dette princip et andet sted end her, men vi er som bekendt tilhængere af princippet og derfor også af, at ansøgere til disse statsgarantier selv betaler omkostningerne ved arbejdet med udstedelsen af dem.

Vi benytter lejligheden til at udtrykke vor respekt for den indsats og det arbejde, som ydes om bord på vore mindre fragtskibe. Det er ofte en særdeles hård tårn for skipper og eventuelle medhjælpere at tjene til dagen og vejen for familien og til afdrag og renter. Deres hverdag er mindst lige så vanskelig som landmandens og betydelig mere risikofyldt, men der tales og skrives ikke så meget om netop disse menneskers problemer. Mange af dem kunne minsandten også have hårdt brug for en ordning med negativ indkomstskat i nogle år eller en gældssaneringsordning. I al vor omsorg for kriseramte landmænd skal vi ikke glemme, at der findes mange familier i andre eksporterhverv, som fører en hård kamp for at overleve i det nuværende barske erhvervsklima.

Vi har heller ikke noget ønske om udvalgsbehandling.

Arne Christiansen (V):

Jeg kan starte med at sige, at jeg som den konservative ordfører også gerne vil bringe en hilsen til søens folk og specielt til dem i småskibsfarten i anledning af dette lovforslag, som vi finder fornuftigt og rimeligt i betragtning af det behov, der er. Vi har heller ikke behov for udvalgsbehandling.